

- лю. 20 хвилин. URL: <https://zt.20minut.ua/zhitomirski-mittsi-rozprovili-pro-gumanitarnu-misiyu-v-italiyu-11678175.html>
5. Презентація проекту «Тут і зараз!..» в ЗМІ. Сайт ЖДУ – Е-портфоліо: Виховні заходи. URL: <https://eportfolio.zu.edu.ua/event/1876>
6. У Житомирі стартував проєкт «Тут і зараз!..». Суспільне. URL: <https://www.suspilne.media/227865-u-zitomirskomu-derzavnomu-universiteti-imeni-ivana-franka-startuvav>

Безпалюк Дмитро Васильович,

*здобувач IV курсу
спеціальності 014.13 Середня освіта
(Музичне мистецтво)*

*Житомирського державного університету
імені Івана Франка
(м. Житомир)*

Савчук Інна Миколаївна,

*викладачка кафедри мистецької освіти
Навчально-наукового інституту педагогіки
Житомирського державного університету
імені Івана Франка
(м. Житомир)*

ТВОРИ ВОЛОДИМИРА ШИНКАРУКА ЯК КАТАЛІЗАТОР ТВОРЧОГО ПРОЦЕСУ ЗДОБУВАЧІВ МИСТЕЦЬКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Володимир Шинкарук (19.08.1954, с. Вчорайше Житомирської обл. – 7.12.2014, м. Житомир) – український поет, прозаїк, композитор, бард-виконавець, заслужений працівник культури України. За своє життя він провів значну наукову, культурно-освітню роботу, бо працював на посадах асистента, старшого викладача, доцента, професора Житомирського державного університету імені Івана Франка, а також у Київському національ-

ному університеті культури та мистецтв. Володимир Шинкарук постійно здійснював наукові пошуки в галузі історії літератури та мистецтва, літературного краєзнавства. Він є автором бібліографічного довідника «Літературна Житомирщина» (1993), навчальних посібників з грифом Міністерства освіти і науки України «Давня література. Практикум» (2003, у співавторстві з П. Білоусом), «Українська література. XI–XVIII ст. Практикум» (2006, у співавторстві з П. Білоусом), більш як шістьох десятків наукових статей тощо [3].

Упродовж усього свого життя Володимир Шинкарук поєднував талант науковця-дослідника, педагога, і митця. Він постійно виступав як драматичний актор, як автор і виконавець пісень, більша частина з яких авторські, а також як ведучий різноманітних концертних програм. У його науковому доробку нараховуємо понад 80 публікацій, з яких три – монографії; а в творчому – два магнітні альбоми та шість компакт-дисків: «Дім для душі» (2002), «Колір тиші» (2007), «Перекооти-небо» (2009), «Шестиструнний дощ» (2010), «Прислухаюсь до серця» (2013) та «Дорожче крові» (2013) [2].

Володимир Шинкарук завжди користувався повагою та авторитетом серед колег, здобувачів вищої освіти, митців, мистецтвознавців. Його лекції та практичні завжди були живими, емоційними, легкими для засвоєння і постійно надихали на створення власних маленьких «шедевриків». І досі до кінця не зрозуміло, в чому саме був секрет цієї людини. Євген Концевич говорив про В. Шинкарука так: «...це поет, своєрідний виходець із елегантного, шляхетного, навіть вишуканого слова; він поет драматичного до трагізму болю душі людської і землі рідної; він поет рятівної іронії і незгасимої надії» [3, с. 5–6]. Можемо лише припустити, що успіх, яким користувався Володимир Шинкарук серед своїх колег, а особливо здобувачів вищої освіти, у своїх глядачів і слухачів забезпечували йому найоптимістичніше, в певній мірі філософське ставлення до різних життєвих перепетій чи негараздів, як і до життя загалом. Хочеться навести приклад – вірш Володимира Шинкарука

«Людська криниця», який у повній мірі виражає авторську позицію до сприйняття життя:

*Людське життя криниця.
Сонце в ній світить сміхом,
Місяць стікає плачем,
Зорі дзвенять піснями,
Вітер гуде, мов стогін...
Людського життя криниця.
Б'ють в ній стрімкі джерела
Радості і печалі,
Спокою і тривоги,
Ненависті і любові... [3, с. 19].*

Упродовж життя автор ніколи не опускав рук, і постійно творив свої прекрасні поезії, писав пісні тощо. Також Володимир Шинкарук мав чудові вокальні й акторські дані, вишуканий художній смак, професійне володіння музичними інструментами, умів на високому рівні бути конферансьє. Музика займала вагоме місце в житті митця, до якої звертався він у часи радості і туги, їй присвячував свої рядки:

*Музика
В смутку і в радості, в щасті і в горі,
Серед зими й весняного розмаю –
Наповнений звуками келих прозорий
Я піднімаю...
Музику ночі і музику днини,
Музику пекла і музику раю –
Повільно, смакуючи по крапельці
Я випиваю... [3, с. 45]*

Лишень витончений, чуттєвий митець може так ніжно відчувати і підбирати чудові гіперболи та порівняння.

Творчий доробок Володимира Шинкарука активно використовується викладачами та здобувачами вищої освіти мистецьких спеціальностей. На своїх заняттях він своєю творчістю «виховував» митців свідомими, чуттєвими, бо власним прикладом він намагався «виплекати» нічим незгасиме бажання за-

йматися саморозвитком, творити, а також допомагав кожному «побачити свою неповторність» і направити її у правильне мистецьке русло. Володимир Шинкарук завжди стояв на тому, що творчість допомагає зробити повсякденне життя радіснішим, кращим, світлішим для тих, хто цінує мистецтво, хто ним живе. Також він був упевненим, що «...радість творчості множитья від кількості людей, які живуть нею одночасно» [2], тому й намагався об'єднувати таланти, допомагав «торувати дорогу на Мистецький Олімп». В своїх піснях Володимир Шинкарук умів і філософськи роздумувати над злободенністю і влучно жартувати, умів сміятися очима і плакати без сліз.

Його пісні постійно звучали й досі звучать у програмах Національного радіо і телебачення як в авторському виконанні, так і у виконанні популярних молодих співаків. Зокрема, пісня Володимира Шинкарука «Свіча» була визнана кращою піснею Міжнародного конкурсу молодих виконавців української естрадної пісні ім. Володимира Івасюка.

Отож, з упевненістю зауважимо, що Володимир Шинкарук був високопрофесійним педагогом, який дуже тонко міг відчувати настрої аудиторії, віртуозно міг переключатись з одного виду роботи на іншу, змінювати темп, умів підбирати такі методи навчання, які максимально ефективно допомагали у процесі засвоєння здобувачами мистецьких спеціальностей нових знань, а на матеріалах власної творчості формував у них творчі та професійні компетентності. Він увесь час наголошував на важливості постійної роботи над собою, постійним самовдосконаленням, але й вмів правильно заспокоїти і підтримати у разі невдачі. Також він наголошував на тому, що не все, і не одразу, вдасться, але наполеглива праця неодмінно принесе свої плоди:

*...Важко на музику душу покласти,
А ще важче її проспівати...
Життя всміхається мені,
Я долі іншої не хочу.
Я розпалю свої пісні,*

Немов багаття серед ночі [3].

Також слід зауважити, що багато зробленого В. Шинкаруком і на літературній ниві. Зокрема, ним написано ряд збірок поезій та пісень: «Moderato синіх сутіноків» (1994), «На відстані ночі» (1996), «Перелітні дощі» (1999), «Перехрестя розлук» (2004), «Колискова для осені» (2009), «У затінку сонця» (2012), збірок прози «Оповідання» (2003), «Нестандартний підхід» (2006), книжки поезії та прози «На два життя одразу» (2010), роману «Тренер» (2011). В. Шинкарук переклав українською мовою поетичну п'єсу Карло Гоцци «Король-олень» (що була поставлена в Житомирському академічному музично-драматичному театрі імені І. Кочерги в 2011 році режисером П. Авраменком), п'єсу Біла Маноффа «Сич і кішечка», (що була поставлена у народному театрі Житомирського музичного училища ім. В. Косенка режисером Г. Артеменком у 2011 році), трагікомедію Г. Горіна «Чума на ваші дві родини».

Творчість Шинкарука можна лише умовно поділити на інтимну лірику, ліро-епічну, гумористичну, тонку сатиричну, соціально-побутову, громадянсько-політичну. У процесі знайомства з творами Володимира Шинкарука, на будь яку тематику, прослідковується авторська неповторність. У своїх поезіях і прозі Володимир Шинкарук без пензля малює прекрасні картини життя. Він дуже влучно й тонко підмічає найменші порухи природи, почуття і відчуття, вдало використовує епітети, гіперболи, порівняння. Коли читаєш його твори, час спливає швидко й непомітно. На жаль, важка хвороба підірвала його здоров'я і у грудні 2014-го року серце митця перестало битися.

Підводячи підсумки усього вищезазначеного, робимо висновки, що Володимир Шинкарук був талановитим і багатогранним митцем, який залишив по собі цінну літературну та музичну спадщину. До його творчості постійно звертаються колеги та здобувачі мистецьких спеціальностей. Він є своєрідним каталізатором творчого процесу здобувачів мистецьких спеціальностей України і за кордоном. Він виховав цілу плеяду відомих науковців, журналістів та митців, серед яких

Сергій Кудімов, Наталія Мосійчук, Ірина Антонович, народна артистка України Ірина Шинкарук. Його творчий доробок використовується у процесі навчання здобувачів мистецьких спеціальностей. На матеріалах його багатой творчості зростає нове покоління майбутніх митців.

Список використаних джерел:

1. Урок літератури з рідного краю. *Бібліотека методичних матеріалів «Всеосвіта»*. URL: <https://vseosvita.ua/library/embed/01003emc-1026.docx.html>
2. Шинкарук Володимир Федорович. ГО «Асоціація випускників ЖДУ імені Івана Франка». URL: <https://zu.edu.ua/graduated49.html>
3. Шинкарук В. Ф. У затімку сонця. Вибрані поезії та тексти пісень. Книга перша. Видання друге, доповнене. Житомир: «Полісся», 2015. 344 с.

Беркій Ольга Володимирівна,
кандидат мистецтвознавства, доцент,
доцентка кафедри джазу та популярної музики
Львівська національна музична академія ім. М. В. Лисенка,
(м. Львів)

ДЖАЗОВА ВОКАЛЬНА ІМПРОВІЗАЦІЯ НА ОСНОВІ ЛАДОВОГО МИСЛЕННЯ.

Однією з важливих передумов створення сучасної вокальної імпровізації є вільне оперування ладовими структурами. Модальне мислення та використання розгалуженої системи різноманітних ладів значною мірою визначає процес джазової імпровізації, слугує важливим засобом реалізації джазового виконавського стилю. Поняття модальності, а також нової модальності активно використовується в характеристиці багатьох ладогармонічних процесів як одне з найбільш характерних явищ